

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

COMISIA JURIDICĂ, DE DISCIPLINĂ ȘI IMUNITĂȚI

București, 10 septembrie 2013
Nr. 4c-11/975/2013

Către,

BIROUL PERMANENT AL CAMEREI DEPUTAȚILOR

Comisia juridică, de disciplină și imunități a fost sesizată de Biroul permanent al Camerei Deputaților, prin adresa cu nr. 1023 BP din 9 septembrie 2013, înregistrată la comisie cu nr. 4c-11 din 9 septembrie 2013, în vederea formulării și comunicării unui punct de vedere referitor la:

1. **Eficiența sistemului de ridicare a imunității, în special în ceea ce privește actuali și foști membri ai Guvernului, și**
2. **Angajamentul politic în lupta împotriva corupției și pentru integritate.**

Informațiile solicitate urmează a fi comunicate Ministerului Justiției, în vederea pregătirii misiunii de evaluare ce va fi întreprinsă de Comisia Europeană în România, în perioada 23 – 27 septembrie 2013, în contextul **Mecanismul de Cooperare și Verificare (MCV)**.

Cu privire la informațiile solicitate la pct. 1, vă comunicăm următoarele:

• **Potrivit dispozițiilor art. 72 din Constituția României, republicată, referitoare la „Imunitatea parlamentară”:**

„(1) Deputații și senatorii nu pot fi trași la răspundere juridică pentru voturile sau pentru opiniile politice exprimate în exercitarea mandatului.

(2) Deputații și senatorii pot fi urmăriți și trimiși în judecată penală pentru fapte care nu au legătură cu voturile sau cu opiniile politice exprimate în exercitarea mandatului, dar nu pot fi percheziționați, reținuți sau arestați fără încuviințarea Camerei din care fac parte, după ascultarea lor. Urmărirea și trimiterea în judecată penală se pot face numai de către Parchetul de pe lângă

Înalta Curte de Casație și Justiție. Competența de judecată aparține Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(3) În caz de infracțiune flagrantă, deputații sau senatorii pot fi reținuți și supuși percheziției. Ministrul justiției îl va informa neîntârziat pe președintele Camerei asupra reținerii și a percheziției. În cazul în care Camera sesizată constată că nu există temei pentru reținere, va dispune imediat revocarea acestei măsuri.”

Pentru parlamentari, singura imunitate o reprezintă cea privind declarațiile politice. În materie penală, parlamentarii răspund pentru infracțiunile săvârșite. Singura așa-zisă „imunitate” este cea care se referă la *percheziție, reținere sau arestare*. Aceste măsuri procedurale nu se pot lua fără încuviințarea Camerei din care face parte deputatul sau senatorul în cauză.

Urmărirea penală a **miniștrilor în funcție sau a foștilor miniștri, care au și calitatea de deputat sau senator**, este condiționată de formularea unei cereri de urmărire penală din partea Camerei din care face parte parlamentarul respectiv. Astfel, potrivit dispozițiilor art. 109 alin. **(2) din Constituția României, republicată**, „Numai Camera Deputaților, Senatul și Președintele României au dreptul să ceară urmărirea penală a membrilor Guvernului pentru faptele săvârșite în exercițiul funcției lor. Dacă s-a cerut urmărirea penală, Președintele României poate dispune suspendarea acestora din funcție. Trimiterea în judecată a unui membru al Guvernului atrage suspendarea lui din funcție. Competența de judecată aparține Înaltei Curți de Casație și Justiție.”

- **Sistemul de ridicare a imunității foștilor și actualilor miniștri** a fost eficientizat prin adoptarea de către Parlamentul României a **Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor**, la data de **1 iulie 2013**, aceasta fiind promulgată la data de 4 iulie 2013, devenind **Legea nr. 219/2013**.

Parlamentul României a adoptat, în ședința comună din data de 22 ianuarie 2013, **Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor**, conform dispozițiilor art.65 alin.(2) lit. j) din Constituția României, republicată.

Legea a fost trimisă spre promulgare Președintelui României la data de 24 ianuarie 2013.

Președintele României a formulat o **cerere de reexaminare a legii** trimisă spre promulgare, în temeiul prevederilor art. 77 alin. (2) din Constituția României, republicată, supunând atenției Parlamentului reanalizarea reglementărilor referitoare la incompatibilități, la cazurile de încetare a mandatului de deputat sau de senator și la clarificarea situației în care deputatul sau senatorul se află în conflict de interese, în sensul creării unui cadru juridic corelat cu actele normative în materie.

Cele două Camere ale Parlamentului au consultat instituțiile competente în domeniu și au avut în vedere punctele de vedere exprimate în cadrul dezbaterilor publice.

Ca urmare a întâlnirilor cu societatea civilă s-a convenit că este necesară adoptarea unui Cod de Conduită al deputaților și senatorilor.

În data de 13 februarie 2013, Parlamentul României a adoptat **Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor**, admitând, în parte, cererea de reexaminare formulată de președintele României.

În data de 20 martie 2013, cele două Camere ale Parlamentului României au adoptat **Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor**, ca urmare a **Deciziei nr. 81 din 27 februarie 2013 asupra obiecției de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor**, în ansamblul său, precum și, în mod special, a dispozițiilor art. I pct. 3 (referitoare la modificarea art. 7) și ale art. I pct. 14 (referitoare la introducerea art. 19¹), lege care a fost trimisă Președintelui României, în vederea promulgării în data de 22 martie 2013.

Prin această lege s-au modificat dispozițiile art.18 din Legea nr. 96/2006, republicată, care la alin. (2) prevăd faptul că „*Deputatul sau senatorul care nu și-a exprimat opțiunea potrivit prevederilor alin. (1) rămâne în stare de incompatibilitate. Biroul permanent al Camerei din care face parte sesizează comisia care are în competență analizarea situațiilor de incompatibilitate în vederea întocmirii unui raport, în termen de 15 zile de la sesizare. Comisia competentă solicită punctul de vedere al Agenției Naționale de Integritate, care va răspunde solicitării în cel mult 5 zile. Raportul comisiei se înaintează Biroului permanent al Camerei Deputaților sau Senatului, care va informa pe deputatul sau senatorul în cauză și va supune în prima ședință a plenului Camerei din care face parte un proiect de hotărâre de constatare a stării de incompatibilitate și de încetare a mandatului.*”

În data de 16 aprilie 2013, Comisia juridică, de disciplină și imunități a Camerei Deputaților, Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări a Senatului și Comisia permanentă a Camerei Deputaților și Senatului privind Statutul deputaților și al Senatorilor, organizarea și funcționarea ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului au reexaminat, în fond, **Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor**, ca urmare a **Deciziei nr.195 din 3 aprilie 2013 asupra obiecției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 14 (referitoare la introducerea art.19¹ alin. (1) și ale art. IV din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor**.

Cele trei Comisii sesizate în fond au întocmit un raport comun prin care au hotărât să supună plenului celor două Camere ale Parlamentului, spre dezbateră și adoptare un raport comun cu amendamente.

În ședința din data de 17 aprilie 2013, în conformitate cu dispozițiile art. 9 din Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului, Parlamentul României a adoptat **Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor** și a trimis-o spre promulgare Președintelui României în data de 19 aprilie 2013.

În conformitate cu dispozițiile art. 15 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, Președintele României a formulat în data de 29 aprilie 2013 sesizarea cu privire la neconstituționalitatea dispozițiilor art. I pct. 18 [referitoare la modificarea art. 24] și ale art. I pct. 19 [referitoare la introducerea art. 24²] din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 96/2006 privind statutul deputaților și al senatorilor.

În data de 1 iulie 2013, potrivit dispozițiilor art. 9 și ale art.10 din Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului, Comisia juridică, de disciplină și imunități a Camerei Deputaților, Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări a Senatului și Comisia permanentă a Camerei Deputaților și Senatului privind Statutul deputaților și al senatorilor, organizarea și funcționarea ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului au fost sesizate spre dezbateri în fond, cu reexaminarea *Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor*, ca urmare a **Deciziei nr. 319 din 19 iunie 2013 asupra obiecției de neconstituționalitate formulată de Președintele României cu privire la dispozițiile art. I pct. 18 [referitoare la modificarea art. 24] și ale art. I pct. 19 [referitoare la introducerea art. 24²] din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 96/2006 privind statutul deputaților și al senatorilor.**

Potrivit dispozițiilor art. 9 și ale art.10 din Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului, cele trei Comisii sesizate în fond au dezbătut legea supusă reexaminării, în ședința din data de 1 iulie 2013.

Prin **Decizia nr. 319 din 19 iunie 2013**, Curtea Constituțională, investită în temeiul art.146 lit. a) din Constituția României și al art. (1), (10), (15), (16) și (18) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a **admis obiecția de neconstituționalitate** asupra *Legii pentru modificarea și completarea Legii nr.96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor*, formulată de Președintele României.

Obiectul sesizării îl constituie art. I pct. 18 [referitoare la modificarea art. 24] și ale art. I pct. 19 [referitoare la introducerea art. 24²] din Legea pentru modificarea și completarea *Legii nr. 96/2006 privind statutul deputaților și al senatorilor*.

În motivarea obiecției de neconstituționalitate se susține că sintagma „indicarea cazului prevăzut de Codul de procedură penală și motivele concrete și temeinice care justifică luarea măsurii preventive sau dispunerea percheziției” cuprinse în art. 24 alin. (1) din lege conduce la concluzia că Senatul și Camera Deputaților se poate pronunța asupra clarificării juridice a faptei imputate sau asupra temeiniciei acesteia. Referirile exprese la „motivele concrete și temeinice” extrapolează aspectele legate de admisibilitatea, administrarea și chiar aprecierea probelor, atribute exclusive ale magistratului, de la puterea judecătorească la reprezentanții puterii legislative. Se apreciază că, în acest fel, în etapa încuviințării reținerii, arestării sau percheziției, competența plenului fiecărei Camere va exceda unei simple evaluări sau aprecieri legate de seriozitatea și lipsa arbitrajului la luarea măsurilor respective și va putea produce consecințe directe și indirecte pe terenul asigurării intereselor

urmăririi penale sau al judecării. Altfel spus, interpretarea dispozițiilor legale menționate în sensul că Parlamentul, prin Camerele sale, precum și comisia parlamentară care are în competență analizarea situațiilor privind imunitatea, examinează sub aspectul motivelor concrete, legale și temeinice cererea de reținere, arestare sau percheziție a unui deputat sau senator ori cererea de începere a urmăririi penale a unui membru al Guvernului care are și calitatea de deputat sau senator, contravin principiului separației puterilor în stat, întrucât o asemenea atribuție este cu totul străină statutului juridic constituțional, rolul și funcțiilor celor două Camere ale Parlamentului și conduce la încălcarea rolului puterii judecătorești.

Prin obligativitatea indicării în cerere sau în sesizare a motivelor concrete, legale și temeinice pentru care se justifică o anumită măsură sau începerea urmăririi penale, se poate naște convingerea că Parlamentul, prin Camera competentă ar urma să judece faptele penale imputate unui deputat sau senator ori unui membru al Guvernului. Art. 126 alin. (1) din Constituția României, republicată, stabilește fără echivoc că justiția se realizează numai prin instanțele judecătorești, singurele în măsură să asigure o justiție unică, imparțială și egală, astfel cum prevede art. 124 alin. (2) din Constituția României, republicată. Camerele nu au atribuții constituționale de a se pronunța asupra calificării juridice sau a temeiniciei imputației, întrucât ar echivala cu o încălcare a competenței și independenței puterii judecătorești. Aceleași argumente juridice rămân valabile și în cazul dispozițiilor art. 24² din legea criticată.

În motivarea obiecției de neconstituționalitate se susține încălcarea dispozițiilor neconstituționale ale art. 1 alin. (4) potrivit căroră „*Statul se organizează potrivit principiului separației și echilibrului puterilor-legislativă, executivă și judecătorească – în cadrul democrației constituționale*”, ale art. 124 alin. (2) potrivit căroră „*Justiția este unică, imparțială și egală pentru toți*”, precum și ale art. 126 alin. (1), care stabilesc că „*Justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege*”.

În raport de criticile formulate, **Curtea a examinat cadrul normativ în vigoare în materia imunității parlamentare, cu referire specială la ridicarea imunității.**

Acest cadru este dat de art. 72 din Constituția României, republicată și de normele dezvoltătoare cuprinse în Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 763 din 12 noiembrie 2008, cu modificările și completările ulterioare, Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 35 din 16 ianuarie 2006, cu modificările și completările ulterioare, și Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 948 din 25 octombrie 2005, cu modificările și completările ulterioare.

Curtea constată că din dispozițiile art. I pct. 18 [referitoare la modificarea art. 24] și ale art. I pct. 19 [referitoare la introducerea art. 24²] din Legea pentru

modificarea și completarea Legii nr. 96/2006 privind statutul deputaților și al senatorilor, reiese în mod evident preocuparea legiuitorului de a asigura fundamentarea cererii de reținere, arestare și percheziție, atât în fapt, cât și în drept, în scopul de a oferi posibilitatea aprecierii seriozității și bune - credințe a măsurii solicitate, în sensul că aceasta are în vedere fapte concret determinate și nu e inspirată de motive politice.

Curtea reține faptul că terminologia utilizată de legiuitor pentru reglementarea procedurii menționate este confuză și lipsită de predictibilitate, fiind susceptibilă de a conduce la interpretări în sensul celor arătate în motivarea sesizării. Încuviințând sau respingând cererea – care fără îndoială trebuie să fie motivată în fapt și în drept – Camerele Parlamentului nu se transformă într-un organ de jurisdicție. Acestea nu ”spun dreptul”, competența ce revine exclusiv instanței de judecată, ci apreciază dacă măsura solicitată are un temei serios pentru a justifica întreruperea exercițiului mandatului parlamentar. În acest scop, Parlamentul, prin Camerele sale, comisiile parlamentare, pot solicita furnizarea de informații și precizări, fără a prejudicia cercetarea penală.

Astfel fiind, **pentru evitarea oricărei confuzii între activitatea Parlamentului și a organelor de jurisdicție în materia procedurii ridicării imunității parlamentare se impune o redactare precisă și univocă a dispozițiilor legale care guvernează această procedură.**

Întrucât, pentru considerentele arătate, întreaga reglementare a procedurii în caz de reținere, arestare sau percheziție a deputatului sau a senatorului, respectiv a procedurii în cazul cererii de începere a urmăririi penale a unui membru al Guvernului care are și calitatea de deputat sau de senator este lipsită de claritate și precizie, generează confuzii sub aspectul exercitării competențelor specifice Parlamentului, pe de o parte, și a celor specifice instanțelor judecătorești pe de altă parte, Curtea constată că dispozițiile art. I pct. 18 [referitoare la modificarea art. 24] și ale art. I pct. 19 [referitoare la introducerea art. 24²] din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 96/2006 privind statutul deputaților și al senatorilor sunt neconstituționale, fiind în contradicție cu prevederile Legii fundamentale cuprinse la art. 1 alin. (4) care reglementează principiul separației puterilor în stat, în art. 1 alin. (5) care reglementează principiul legalității și în art. 126 alin. (1) referitoare la realizarea justiției.

În urma deliberărilor, Curtea Constituțională, cu majoritate de voturi, a admis obiecția de neconstituționalitate, în raport de criticile formulate de Președintele României, și a constatat că dispozițiile art. I pct. 18 [referitoare la modificarea art. 24] și ale art. I pct. 19 [referitoare la introducerea art. 24²] din Legea pentru modificarea și completarea *Legii nr. 96/2006 privind statutul deputaților și al senatorilor* sunt neconstituționale.

În urma dezbatelor și a punctelor de vedere exprimate de către membrii celor trei Comisii, în raport de Decizia Curții Constituționale nr. 319 din 19 iunie 2013, **s-a hotărât cu majoritate de voturi**, să se supună plenului celor două Camere ale Parlamentului, spre dezbatere și adoptare, *Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor*, cu amendamentele

admise în anexa nr. 1 ce face parte integrantă din prezentul raport, prin care se propune eliminarea dispozițiilor art. I pct. 18 [referitoare la modificarea art. 24] și ale art. I pct. 19 [referitoare la introducerea art. 24²] din *Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 96/2006 privind statutul deputaților și al senatorilor*.

Parlamentul României a adoptat *Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor*, la data de **1 iulie 2013**, aceasta fiind promulgată la data de 4 iulie 2013.

Cu privire la informațiile solicitate la pct. 2, vă comunicăm următoarele:

- La Comisia juridică, de disciplină și imunități, s-a aflat în dezbatere parlamentară, în fond, în calitate de Cameră decizională, **legile din pachetul reformei penale** (Legea privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, Legea privind executarea pedepselor, măsurilor educative și a altor măsuri dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, neprivative de libertate și Legea privind organizarea și funcționarea sistemului de probațiune).

- **Definitivarea termenului de intrare în vigoare** a noului Cod de procedură penală, a Legii privind punerea în aplicare a Codului de procedură penală și a legilor din pachetul reformei penale **s-a realizat cu prilejul dezbaterilor care au avut loc în cele două Camere ale Parlamentului și adoptării acestor acte normative, această dată fiind reglementată pentru 1 februarie 2014.**

- În cursul anului 2013, **Comisia juridică, de disciplină și imunități** a dezbătut în **fond** și a aprobat rapoarte pentru următoarele inițiative legislative ce au ca obiect de reglementare combaterea corupției:

1. Proiectul de Lege pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.120/2005 privind operaționalizarea Direcției generale anticorupție din cadrul Ministerului Administrației și Internelor, proiect al cărui inițiator este Guvernul României.

Proiectul de lege are ca **obiect de reglementare** modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.120/2005 privind operaționalizarea Direcției generale anticorupție din cadrul Ministerului Administrației și Internelor, aprobată cu modificări prin Legea nr.383/2005, în sensul dobândirii personalității juridice de către Direcția Generală Anticorupție, precum și al abilitării acesteia de a administra sistemul telefonic call-center anticorupție, care are ca scop preluarea sesizărilor formulate de către cetățeni cu privire la faptele de corupție, indiferent de calitatea persoanelor care le-au comis sau de valoarea pagubei materiale, de gravitatea perturbării aduse unei autorități publice, instituții publice sau oricărei alte persoane juridice, de valoarea sumei sau a bunului care formează obiectul infracțiunii de corupție.

Membrii Comisiei juridice, de disciplină și imunități și ai Comisiei pentru apărare, ordine publică și siguranță națională din Camera Deputaților, comisii

sesizate în fond, au hotărât, cu **unanimitate de voturi**, să propună plenului Camerei Deputaților, spre dezbateră și adoptare, un **raport comun de adoptare a proiectului de Lege pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.120/2005 privind operaționalizarea Direcției generale anticorupție din cadrul Ministerului Administrației și Internelor**.

Proiectul de lege a fost adoptat de Camera Deputaților în ședința din data de 26 iunie 2013 și a devenit Legea nr.146/2012.

2. Proiectul de Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2013 privind stabilirea unor măsuri pentru eficientizarea activităților de prevenire și combatere a corupției, proiect al cărui inițiator este Guvernul României.

Proiectul de lege are ca **obiect de reglementare** modificarea unor acte normative, **în scopul extinderii competențelor Direcției Generale Anticorupție din cadrul Ministerului Afacerilor Interne**, prin stabilirea acesteia ca **structură de poliție judiciară specializată pentru prevenirea și combaterea corupției**.

În conformitate cu *Expunerea de motive*, “*Direcția Generală Anticorupție este singura structură de poliție specializată la nivel național pentru prevenirea și combaterea corupției, având competență numai în ceea ce privește personalul Ministerului Afacerilor Interne*”.

Scopul inițiativei legislative este acela de a **extinde competențele Direcției Generale Anticorupție în întregul sector public**, acordând “*competențe materiale generale lucrătorilor specializați ai Direcției pentru a efectua activități de prevenire și descoperire, precum și actele de cercetare penală dispuse de procurorul competent, privind infracțiunile prevăzute de Legea nr.78/2000, cu modificările și completările ulterioare*”.

În urma dezbaterilor, membrii celor două comisii sesizate în fond au hotărât, cu **unanimitate de voturi**, să propună plenului Camerei Deputaților, spre dezbateră și adoptare, un **raport comun de adoptare a proiectului de Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.59/2013 privind stabilirea unor măsuri pentru eficientizarea activităților de prevenire și combatere a corupției**, în forma prezentată de inițiator.

Proiectul de lege a fost adoptat de plenul Camerei Deputaților în ședința din data de 10 septembrie 2013 și a fost transmis Senatului, în calitate de Cameră decizională.

• **În prezent, la Comisia juridică, de disciplină și imunități se află în procedură legislativă parlamentară, pentru dezbateră în fond, următoarele inițiative legislative care au ca obiect de reglementare combaterea corupției și/sau integritatea:**

- *Proiect de Lege pentru respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 124/2005 privind modificarea și completarea Legii nr.78/2000 privind*

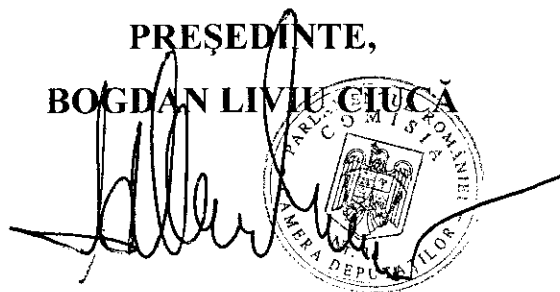
prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție - cerere de reexaminare la solicitarea Președintelui României (PL-x 535/23.11.2005);

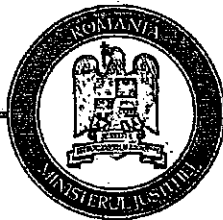
- *Proiect de Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.131/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr.508/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism ;*
- *Proiect de Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.131/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr.508/2004 privind înființarea, organizarea și funcționarea în cadrul Ministerului Public a Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism (PL-x 7/05.02.2007);*
- *Proiect de Lege privind regimul juridic al averilor ilicite (PL-x 72/10.04.2012);*

• Referitor la reglementări privind integritatea, Camera Deputaților a constituit o comisie de lucru care are ca obiectiv elaborarea un proiect de *Cod de conduită parlamentară*.

Cu deosebită considerație,

PREȘEDINTE,
BOGDAN LIVIU CIUCĂ

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
Intrare Nr. 1/2910/18
20.12.2008 09 Zilă 05

Parlamentul României
Camera Deputaților

E.P. Nr. 1023 din 06.09.2013

Nr. 1 / 78493 / 03.09.2013

Domnului deputat
Valeriu Ștefan ZGONEA

Președintele Camerei Deputaților

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

Stimate domnule președinte,

După cum cunoașteți, în perioada 23 – 27 septembrie 2013, va avea loc o misiune de evaluare a Comisiei Europene (CE) în contextul Mecanismului de Cooperare și Verificare (MCV). Din echipa de evaluare a CE vor face parte atât experți ai CE, cât și magistrați din statele membre, selectați de către CE. În cadrul acestei misiuni, sunt programate întâlniri cu reprezentanți ai instituțiilor cu atribuții în domeniile vizate de MCV, conform agendei care v-a fost comunicată în cursul lunii iulie a.c.

Printre temele propuse de CE pe agenda reuniunii cu reprezentanții Ministerului Justiției, programate pe data de 23 septembrie a.c., figurează, printre altele:

- Revizuirea Constituției - aspecte relevante pentru sistemul-judiciar;
- Revizuirea Constituției – aspecte relevante pentru politicile anticorupție;
- Eficiența sistemului de ridicare a imunității, în special în ceea ce privește actuali și foști membri ai Guvernului;
- Angajamentul politic în lupta împotriva corupției și pentru integritate.

În vederea pregătirii adecvate a reuniunii sus-menționate, vă adresăm rugămintea de a ne transmite, până la data de **13 septembrie a.c.**, atât pe suport hârtie, cât și în format electronic (la una dintre următoarele adrese de email mmanolache@just.ro sau anamaria.stoia@just.ro), informațiile pe care le considerați relevante, pentru cele patru teme din agendă, actualizate prin raportare la data transmiterii acestora, din perspectiva competențelor legale ale instituției pe care o conduceți. Am aprecia în mod deosebit ca aceste informații să fie structurate și sintetice, astfel încât să poată fi comunicate interlocutorilor europeni prin intermediul unei prezentări orale și să reliefeze cât mai clar progresele înregistrate în ultima perioadă în domeniile amintite.

Str. Apolodor nr. 17, sector 5, 050741
București, România
www.just.ro

Pagina 1 din 2

COD: FS-01-03-ver.1

Menționăm că o solicitare similară a fost transmisă și Senatului.

Pentru informații suplimentare referitoare la orice aspecte legate de pregătirea misiunii de evaluare, desemnăm ca persoană de contact pe doamnele Simona Maya TEODOROIU, secretar de stat (telefon: 037 204 1036; fax: 037 204 1035; email: maya.teodoriu@just.ro) și Mădălina MANOLACHE, director, Direcția Afaceri Europene și Drepturile Omului (telefon: 037 204 1151/1152; fax: 037 204 1099; e-mail: mmanolache@just.ro).

Cu deosebită considerație,

Ministrul Justiției

Robert Marius CAZANCIUC

